

Szalézi Értesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

103. évf. 4. szám 2005. december

FÓKUSZBAN:
Szombathely

DON PASCUAL CHÁVEZ

**Megújítani az Egyház
„női” arcát**

TORINÓI TANULSÁGOK

**Összeállítás az intézmény-
vezetők zárandoklatáról**

DON BOSCO PEDAGÓGIÁJA

a XXI. században

Animáció

MISSZIÓBAN

MAGYARORSZÁGON

**Bemutatjuk a misszióba
érkezett szaléziákat**

EMLÉKEZÜNK

P. Ádám László

Hírek a szalézi világból - Hírek a magyar tartományból

DON BOSCO
SZALÉZIÁK

FÓKUSZ

SZOMBATHELY

Amikor 1928-ban lelkes építkezésbe kezdtek az emberek Szombathely egy külső városrészében, még senki nem tudta, hogy mi is készül. A templom alapjai csak jóval később körvonalazódtak, a találgatások még mindig homályosak voltak. Báró Ambrózy Teréz és Dr. Vass József jóvoltából, a szalézi jelenlét által gyümölcsöző élet indult: tanoncotthon, színházterem, nagy udvar, templom és gondoskodó szaléziak várták és fogadták a szombathelyi ifjúságot. A Szent Kvirin tiszteletére 1938-ban felszentelt, román és ókeresztény stílusjegyeket hordozó, impozáns méretű templommal együtt magkapták a szaléziak Újperint és Sorokmajor lelki ellátását is. Újperinten 1995-ben épült új templom, amelynek kiemelkedő ünnepe a legszebb hónapban - májusban - tartott Segítő Szűz-körmenet. Sorokmajorban 1997-ben került felújításra a régi iskolakápolna, mellyel együtt a hívek is megújultak, és jobban magukénak érzik nemcsak Isten házat, de az ott folyó tevékenységeket is.

Zajlott az élet, nem volt a háznak egy zuga sem, amit ne töltött volna be az ifjak vidámsága és szeretete. A légkör, amely a házat körbevette, meg is hozta a gyümölcsseit: egyházi és munkatársi csoportok, szintársulatok, fiatalok csoportjai alakultak. Az akkor elhintett magvak még ma is bőven teremnek. Ezt követően 1989-ig nem voltak szaléziak Szombathelyen, utána azonban - az országban elsőként itt - újjáéledt a szalézi mű. A szombathelyi novíciátusból indult útjára egy új szerzetesi generáció.

A közösséget jelenleg Halász István atya vezeti, nagy hangsúlyt fektetve az oratóriumra és az ifjúsági munkára. Tevékenységünk ma is nagyon szerteágazó és sokszínű. A fiatalok pasztorációja, foci-rangadók, tanévnnyitó és tanévzáró vidám együttlétek, gesztyenesítés, farsangi mulatságok, oratórium, lelkipásztorokodás, hitoktatás, változatos programok, kollégiumi és egyéb rendezvények, és még sok más teendő tölti ki életünket. Fiataljaink aktívan vesznek részt minden tartományi szervezésen, bekapcsolódnak a magyar szalézi élet vérkeringésébe. Örülünk, hogy itt is tehetünk valamit a fiatalokért és a ránkbízottakért.

P. Márkus Zoltán SDB

Kedves Szalézi Munkatársak! Kedves Olvasók!

Már felhangzott templomainkban a "Harmatozzatok, égi magasok, Téged vár epedve a halandók lelke" kezdetű énekünk. Adventet ünnepelünk, várjuk a szent karácsony ünnepét. Talán az egyik legszebb időszak ez. Várni mindig jó, tele van izgalommal és bizakodással.

A kérdés csak az, hogy valóban ilyen várakozó lelkülettel várjuk-e a karácsonyt?

Vagy egyáltalán: mit jelent számunkra a karácsony?

Bízom benne, hogy mindannyiunk számára többet jelent, mint csupán a bevásárlást. Ez az adakozásra készülés időszaka! Mi Krisztust várjuk! Krisztust, aki eljött közénk, egy lett velünk, a testvérünk lett. Megajándékozott minket a szeretetével. Mivel Krisztus szeret minket, ezt a nagy szeretetet azzal akarjuk kifejezni, hogy mi is szeretni akarjuk egymást, ezért ajándékozunk

meg mi is szereteteinket, ismerőseinket.

Használjuk fel jól a rendelkezésünkre álló időt, és lélekben készüljünk fel a nagy ünnepre. Ez a karácsonyi szám legyen a mi ajándékunk az Önök számára. Szeretettel küldjük! Hozzátesszük imáinkat, köszönőtüneteket.

Kívánunk mindannyiuknak kegyelmekben gazdag, szent karácsonyt! A kised Jézus áldja meg Önöket és kedves családtagjaikat a karácsony örömeivel és békéjével!

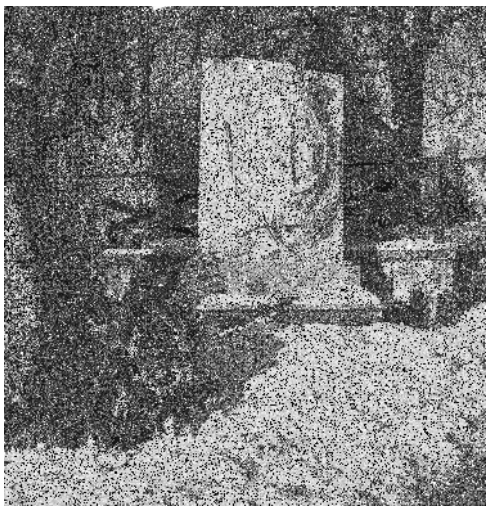
Köszönjük, hogy 2005-ben is hűségesek voltak hozzánk, imáikkal és adományaikkal támogatták munkánkat. Az elmúlt év sem volt könnyű, tele volt problémákkal, nehézségekkel. Csak nagy nehézségek árán tudtuk fenntartani intézményeinket, de hála a jó Istennek, az Önök nagylelkű segítségével sikerült úrrá lenni a nehézségeken.

Így, az év végén megköszönjük a Mindenhatónak, hogy velünk volt, és bizalommal tekintünk az új esztendő felé. Tudjuk jól, hogy újabb kihívásokat, nehézségeket is hoz majd, de Don Bosco Atyánk töretlen hittel, optimizmussal és tettvággyal fűtött lelkületével indulunk neki a 2006-os évnék! Mint minden évben, így 2006-ban is meg fogjuk ünnepelni Don Bosco Atyánk ünnepét, ezért már most jelezzük, hogy 2006. január 28-án 10 óra 30 perckor az óbudai rendházban szeretettel várjuk mindannyiukat, hogy egy szívvel-lélekkel ünnepeljük Don Bosco Atyánkat.

Remélem, találkozunk!

Tisztelettel

P. Havasi József SDB
tartományfőnök

Szeretettel várunk mindenkit a Magyar Szalézi Tartomány központi Don Bosco ünnepére 2006. január 28-án 10 óra 30 perckor az óbudai rendházban !

A Szalézi Értesítő következő száma február 20-án jelenik meg.

40 év
a Zsinat óta

Megújítani az Egyház „női” arcát

„Az Egyház hálát ad Istennek a nő misztériumáért és a nőért, azért, hogy a méltóság örök mértékének megalkotója.”

(II. János Pál 1995/06/29)

A nők képviselik a kereszténység női arcát. Gyakran vádolják az Egyházat a nőkel szembeni diszkriminációval. Elfelejtik – nem mindig jóhiszeműen –, hogy a mentalitás és a törvények, amelyek védték a nő méltóságát és a család egységét majdnem 2000 éven keresztül a kereszténységben gyökereznek. Mindazonáltal igaz, hogy egy olyan történelmi kor örökösei vagyunk, amely megnehezítette a nő útját, mert nem vett tudomást méltóságáról, megtépázta valóságos előjogait, és nem ritkán a társadalom peremére szorította egészen a rabszolgaságig. Ez megakadályozta őt abban, hogy teljesen önmaga legyen, és megfosztotta lelki gazdagságának emberségétől. Az „egyházi emberek” sem voltak mentesek az előítéletektől, és néhányan közülük fenntartásokkal viseltettek a nőkkel szemben. II. János Pál bélyegezte meg ezeket a tévedéseket. Kié a felelősség? Nehéz megmondani. Számos szokás és magatartásmód eredete az idők homályábavész.

Az Ószövetségben a nőt az anyaság tette értékessé. Utód nélkül maradni szégyent és szerencsétlenséget jelentett. Ennek

a felfogásnak meg voltak a maga hatásai: a nő a férfinak alárendelve élt, és ha az a szerencsétlenség érte, hogy özvegyen maradt, a társadalom peremére szorult. Az **Újszövetségben** Jézus élete és tanítása forradalmian új gondolatokat hozott magával. Nemcsak hogy újraértékelte a nő méltóságát, hanem – amint Pál apostol megállapítja – Krisztusban minden különbözőség semmissé lesz: „nincs többé zsidó, sem görög, sem szolga, sem szabad, sem férfi, sem nő” (Gal 3, 28). Jézus álláspontja szemben állt a társadalom véleményével, amely pusztán mintegy „inkubátornak” tekintette a nőt: Jézus hagyja, hogy nők is kövessék őt, feloldozza a házasságtörő asszonyt azzal a tanáccsal, hogy ne vétkezzen többé, meglátogatja Márta és Mária házáat, a feltámadás után először egy nőnek jelenik meg, a házasságban a férfit és a nőt egyenlőnek tekinti. *Az ókori római világ*, amely diszkriminálta a gyermekeket, a rabszolgákat, az özvegyeket, az időseket és a betegeket, egyértelműnek tekintette a nő alávettségét is. Nem készíthetett végrendeletet, nem tanúskodhatott peres ügyekben, és az apa vagy a férj állandó gyámsága alatt állt. Amíg a férfi hűtlensége csak kisebb „balesetnek” számított, addig a nőé olyan becstelenség volt, amit halállal is büntethettek. A kereszténység hozta azt a hiteles kulturális forradalmat, amely megváltoztatta az ezeréves gyakorlatot. Minden emberi lény elidegeníthetetlen méltósággal rendelkezik, szociális helyzetétől, nemétől, etnikumától, kultúrájától függetlenül. Amikor Pál Korintusban prédikál, a családot, mint a társadalom első alkotóelemét és alapját állítja a középpontba, és arra szólítja fel a házastársakat, hogy szétválaszthatatlan egységben éljenek. Az efezusiaknak azt írja, hogy a házasság nem kevesebbet szimbolizál, mint Krisztus Egyház iránti szeretetét, olyan szeretet, amely képes életet adni.

A századok során a nőről kialakított kép gyakran telítődött meg negatívumokkal az Egyházon belül is. Néhány középkori teológus szerint ő volt a felelős az ösbűnért. Nem hiányoztak azok a prédikátorok sem, akik a nő alávetettségét igazolandó erre az első bűnre hivatkoztak, amely a „kísértő” bélyeget ragasztotta rá. De van olyan is, aki megvédi a férfi/nő méltóságának egyenrangúságát, sőt többre értékeli a nőét - Máriára fordítva tekintetét. „A nő talán nem Mária, akitől a megváltás jön?” - kérdezi Szent Bernát. Természetesen voltak mindig olyan nők, akik nagy hatást gyakoroltak az Egyházra. Elég csak Pál számos munkatársára gondolnunk, akiket megemlít leveleiben, vagy az első mártírokra, mint **Ágnes** és **Cecília**; vagy híres személyiségek édesanyjára, mint **Helena**, Konstantin édesanyja, **Mónika**, Szent Ágoston és **Margit** mama, Don Bosco édesanyja. De gondolhatunk olyan híres alapítókra és reformátorokra is, mint **Avilai Teréz**, **Mazzarello Mária**; vagy a szent királynőkre: Árpád-házi **Erzsébet**, Portugáliai **Erzsébet** stb.

A reneszánsz korszak alatt **Sienai Katalin** gyakorol nagy hatást a pápákra és államférfiakra, emlékeztetve őket, hogy egy vezető emberi és keresztényi kvalitások hiányában nehezen tudja segíteni alattvalóit. Ez igen aktuális gondolat. Nem volt kisebb Szent **Brigitta** hatása sem, aki nyolc gyermek édesanyja, nevelője volt. Brigitta észrevette, hogy Európában milyen nehéz a társadalmi, politikai, vallási helyzet, és megalapította a Legszentebb Megváltó rendjét (Salvator Nővérek), amelynek maga írta a „Reguláját” is. Ez teljes újdonságot jelentett akkoriban egy nő részéről. Brigitta egy olyan egységes Európát álmódott meg, amely hű saját keresztény gyökereihez. Katalinnal és Edith Steinnel együtt az Öreg Kontinens védőszentje lett.

Wojtyła pápa köszönetet mondott Istennek a nő természetéért, hivatásáért és missziójáért: *az életet adó nőért*, akinek méhében alakul ki az emberi lény; *az anyáért*, aki megteremti a családi tűzhelyet és értékek iskolájává teszi a családot; *a menyasszonyért*, aki a szeretet és az élet szolgálatára ajánlja fel magát; *a dolgozó nőért*, aki emberséget visz a gazdasági és politikai struktúrákba; *a megszentelt életet élő nőért*, aki azt a hitvesi választ jeleníti meg, amelyet Isten minden teremtményétől vár; *a női géniuszért*, ami gazdagítja az Egyházat és a világot.

*Don Pascual Chávez egyetemes rendfőnök
(Fordította Szabó Judit)*

Szalézi Értesítő

MINDEN OTTHONBA!

Don Bosco házhoz jön!

A Szalézi Értesítő ajándék mindenkinek, aki szimpátiával tekint a szaléziak munkájára.

A Szalézi Értesítőt Don Bosco alapította 1877-ben.

Don Bosco elképzelése szerint a Szalézi Értesítő ajándék minden Don Boscotisztelőnek és jótévőnek. Hálásak vagyunk minden adományért, mellyel a szaléziak tevékenységét segíti!

Ajánlja ismerőseinek!

Küldje el címünkre az érdeklődők nevét és postacímét.

Címünk:

SZALÉZI TARTOMÁNYFŐNÖKSÉG

Szalézi Értesítő
1032 BUDAPEST
Bécsi út 173.
Tel.: 1/453 22 80

ÉRTESETJÜK

KEDVES VENDÉGEINKET

a 2006. március 1-től érvénybe lépő árakról

SZÁLLÁS

Szalézi közösségi csoportok számára:

(szalézi iskola, szalézi plébánia, oratórium, szalézi munkatársak)

a Don Bosco Házban

és a Rendházban **2200 Ft/fő/éj**

az Ifjúsági Házban **1400 Ft/fő/éj**

Minden más csoport számára:

a Don Bosco Házban

és a Rendházban **2500 Ft/fő/éj**

az Ifjúsági Házban **1800 Ft/fő/éj**

Az ágyneműhasználat díja egyszeri 350 Ft

ÉTKEZÉS

Szalézi közösségi csoportok és minden más csoport számára egységesen

Meleg étel **700 Ft**, hideg étel **350 Ft**

Kivétel: 15 fő alatti csoportoknak meleg étel 750 Ft, hideg étel 400 Ft

Külön igény szerinti étkezés 1000 Ft/fő.

Vegetáriánus étel előre megrendelhető menüáron.

Az étkezések a kávé nem tartalmazzák (ez a helyszínen külön rendelhető).

KEDVEZMÉNYES NAPOK:

KEDD, SZERDA, CSÜTÖRTÖK

A SZÁLLÁS KÖLTSÉGÉBŐL 10 %

KEDVEZMÉNYT ADUNK.

*P. Ábrahám Béla SDB
igazgató*

100 éves az Osztrák Szalézi Tartomány

Az Osztrák Szalézi Tartomány 2005. október 14-én ünnepelte, hogy Don Rua, az akkori rendfőnök önálló tartománnyá tette meg területünket. Tudnunk kell, hogy akkor még fennállt az Osztrák-Magyar Királyság, így mi, magyarok is ehhez a tartományhoz tartoztunk egészen 1926-ig. Közös volt tehát a múltunk, együtt indultunk, így természetes, hogy a magyar tartományfőnök is jelen volt az ünnepen.

Az ünnepi akadémiát (változatos műsort) a bécsi Salesianumban tartották a szomszédos szalézi tartományok tartományfőnökeinek jelenlétében. A Magyar Szalézi Tartomány is beszámolt a közös múltról és önálló tartományunk életéről 1950-ig, végül bemutatta a magyar szaléziak jelenlegi működését.

A családi műsor után az ünnepség a hatalmas Don Bosco templomban folytatódott, melyet zsúfolásig töltötték a szaléziak, a munkatársak, a volt növendékek és Don Bosco tisztelői. Az ünnepi szentmisét Alois Kothgasser, Salzburg szalézi érseke celebrálta, Ludwig Schwarz, linzi szalézi megyés püspök és Helmut Krätzl bécsi segédpüspök segédletével. Az impozáns istentisztelet után a Salesianumba várták az ünneplőket testvéri agapéra.

Közös volt a múltunk, több évtizedig több magyar szalézi dolgozott és dolgozik ma is az osztrák tartományban. Testvérbaráti kapcsolat tart össze ma is minket az osztrák rendtársakkal. A jó Isten áldja meg munkájukat!

P. Havasi József SDB

**DON BOSCO
SZALÉZIAK**

Torinói tanulságok

Öszeállítás az intézményvezetők szeptemberi zárándoklatáról

Torino csak egy csepp Olaszország, számunkra mégis több. A szalézi „megelőző lelkiség” kézzelfogható: ott van a levegőben, az utcákon, a tereken. Lépten-nyomon beleütközünk. Érzékszerveinkkel nemcsak fizikailag tapasztaljuk Don Bosco, Savio Domonkos és Mazzarello Mária testét a bazilikában, munkájuk és földi létük nyomát szinte mindenhol érzékeljük, ahol megfordulunk. Szellemisségük szétárad testünkben, lelkünkben. Ez a lelkület már a miénk. Látom az arcokon, a tágranyilt szemek tükrének mélyén. Igyekszünk hazavinni belőle minél többet, hogy intézményeinkbe is jusson valami abból a túlradó lélekből, ami Don Bosco pedagógiájában testesült meg.

Koblencz Attila

Kissné Kasovitz Mária (Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola, Óbuda)

- Nagy örömmel gondolok vissza erre a négy napra. Meghatározó volt számomra az Agnelli iskolában eltöltött délelőtt, amikor próbáltunk belesni egy igazi szalézi iskola életébe. Ezen rövid idő alatt is nagy hatással volt rám az iskola korszerűsége, kiváló technikai felszereltsége. Van mit hazavinni, saját körülményeinkhez igazítva alkalmazni. Az iskola igazgatója kérdéseinkre nyitott, őszinte, szakszerű válaszokat adott, legyen ez akár iskolairányítási, akár oktatáspolitikai kérdés, vagy a lelkiséggel kapcsolatos problémák.

A másik nagy élményem az oratóriumi látogatás. Megelevenedett előttünk egy olyan oratórium, amit azelőtt csak mint a mesében tudtunk elképzelni. Mi is próbálkoztunk itthon, de most beláttam, hogy bőven van még mit tennünk. Nagyon sok benyomást, tapasztalatot, élményt viszek haza, és remélhetőleg sikerül ebből valamit otthon felhasználni és kamatoztatni. Úgy érzem, nagy ajándék számunkra, hogy eljöhettünk és láthattuk mindezt. Jó volna elhozni ide

azokat a pedagógusokat, akikben még van lendület és lelkesedés. Jó volna, ha tudnánk magunkon is kicsit többet változtatni és ezt az itt tapasztalt szellemisséget otthon elültetni és táplálni.

Kiss István (Szalézi-Irinyi Középiskola, Nyergesújfaló)

- Már korábban is nagyon fontosnak tartottam, hogy ne csak Don Bosco életét könyvekből megismerve találkozhatnánk a pedagógiájával, és nagyon örülök, hogy ez az út

megvalósult. Úgy érzem, hogy hitben megerősített bennünket és abban is, hogy jó úton járunk, ezt az utat kell folytatni. A nyergesi iskola átalakulófélben van, épp ezért sokat tudunk profitálni egy ilyen útból. Fontos lenne, hogy több kollegát is megérintsen a szalézi lelkiség. Jó volt, hogy láttunk egy olasz szalézi iskolát, jó volt, hogy végiglátogattuk Don Bosco életének nevezetes helyeit, és úgy érzem, hogy ha hazamegyünk, és ezek a dolgok leülepednek bennünk, akkor tudjuk majd a tapasztalatokat feldolgozni és hasznosítani, ami ennek az útnak az igazi értelme, a zarándoklatnak a fontos továbbvitele lehet.

A legnagyobb lelki élményem a missziós szentmise volt Colle don Boscóban, ahol éreztük azt, hogy mekkora erő rejlik a szalézi rendben, és közelről tapasztalhattuk meg, hogyan illeszkednek egymáshoz fogaskerék módjára a szaléziak a világ számos országában. Nagyon örültem annak, hogy ismét személyesen láthattam a rendfőnököt és a missziós főnököt, akik néhány éve meglátogatták iskolánkat.

Az Agnelli iskolában egy nagyon szimpatikus szalézi igazgatóval ismerkedtünk meg, aki őszintén elmondta, hogy náluk is vannak problémák, hasonló nehézségek, mint nálunk. A szülőkkal való kapcsolatok terén vannak még kiaknázatlan lehetőségeink, de remélem, hogy hazatérve, ezeket újra átgondolva, átbeszélve előbbre tudunk lépni ezen a téren is.

Lux Ambrus (Don Bosco Szakiskola, Kazincbarcika)

- Úgy érzem, nagyon sokat profitáltam ebből az útból. Közelebb kerültek hozzám azok a szentek, akikhez imádkozunk hétről-hétre, napról-napra, szinte személyes kapcsolatba kerültem Don Boscóval, amikor a sírjánál imádkoztam. Ez visszahat a saját lelki épülésemre. Valóban fantasztikus dolog volt az, amit ezekről az emberekről hallottunk, hogy megláttuk, hol születtek, hol keresztelték

meg őket, hol és milyen körülmények között éltek. Nagyon jó volt megtapasztalni, hogy tényleg egy nagy, nemzeteken keresztülívelő Szalézi Családról van szó.

Igen fontos mozzanat volt az Agnelli iskola meglátogatása. Kissé kárörömmel tapasztaltam, hogy ugyanúgy küzdenek a tanári hozzáállással, mint mi. Nagyon tetszett, hogy az iskoláik mennyire színesek. Nekünk is törekednünk kellene arra, hogy bátrabban használjuk az élénk színeket. Az is szembetűnő, hogy technikailag mennyire fejlettek akár az informatikát, a multimédiás eszközöket, akár a gépeket nézve. Példás a berendezések és a bútorzat rendezettsége, ápoltsága is. Az egész látogatás fontos tapasztalat a mi iskolánkra nézve, mivel új épületbe költözünk és építkezés lesz, és az iskolaépület koncepciója most alakul ki. Az olaszországi tapasztalatokat figyelembe véve kell most az egészet megtervezni, figyelembe venni, hogy milyen az épület és az udvar viszonya. Ezt nagyon fontosnak tartom.

Nagyon jó dolog, és hiszem, hogy ez nem lehetetlen, hogy országos szinten megalakítsunk az szalézi ifjúsági sportegyesületet. Ezzel be lehetne vonni azokat a gyerekeket, akik nincsenek szalézi-közelben, meg lehet őket hívni a hit oldaláról és evangelizációs szerepe is lenne.

Ismét beigazolódtott számomra, hogy mennyire szükség van a szalézi atyák és testvérek jelenlétére egy szalézi intézményben. Nagyon várjuk a misszionáriusokat.

Amit még fontos ötletnek tartok, az a valdoccói múzeum látogatásakor merült fel, hogy érdemes volna csinálni egy szalézi információs bázist az eredeti olasz anyagok mintájára, ami hozzáférhető volna minden szalézi intézmény számára. Nagyon izgalmas lenne, ha a kollegáknak, a diákoknak ízelítőt lehetne adni mindebből, amit itt látunk, ha nem is tudnak mind eljönni Torinóba. Személyes feladatunk, hogy az itt tapasztaltakat továbbadjuk.

Lejegyezte Lengyel Erzsébet

Don Bosco pedagógiája a XXI. században

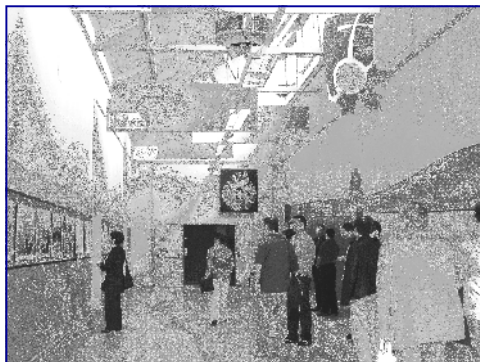
Animáció

Don Bosco pedagógiájáról szóló sorozatunkat most ismét egy olyan út, nevelési mód vagy még inkább stílus ismertetésével folytatjuk, amelyet a magyar pedagógiai, de még a szalézi hagyományban is kevésbé emelnek és használnak ki. A szó magyarozatával kell kezdenünk, hiszen az animációt magyarul elsősorban a rajzfilmekhez kötődően használjuk, és itt más a jelentése. Lehet azonban, hogy a szó megértéséhez mégsem kell elszakadnunk a rajzfilmekről. A megrajzolt figurák az animáció által kelnek életre, mintegy *lelket* nyernek, amely lehetővé teszi, hogy mozogjanak, cselekedjenek. A szó az *anima* latin szóból ered, s jelentése nagyon jól megjeleníthető a figurák életre kelésével: lelket ad, életre kelt, megmozgat, cselekedtet, lelkesít. A nevelésben az animáció ugyanezt jelenti. A fiatalok csoportját mintegy életre kelteni, megmozgatni, lelkesíteni. Elsősorban tehát közösségi tevékenységről van szó, amely persze hat a csoport minden egyes tagjára, hiszen mindenkit bevon. Az *anima*, a lélek mindig benső, belülről ad életet. Ennek szellemében az animáció soha nem kívülről irányított tevékenységet jelent, az animátor a csoport részeként mozgatja meg, lelkesíti a többieket. Mi ebben a különös? – kérdezhetnénk. Ilyen animátorokkal az élet számtalan területén találkozhatunk, nem csak szalézi körökben. Játék- és csoportvezetők, vidám táborok felelősei, ünnepek szervezői, sőt a könnyűzenei koncerteken, partikon – a tömeg lelkesítésével megbízott – ún. MC-k is mind ide sorolhatók. Ráadásul Don Bosco nem használta ezt a kifejezést, a szaléziak is másoktól vették át, bajos tehát az ő pedagógiájának különleges elemeként bemutatni.

Valóban, Don Bosco nem használta a kifejezést. Ha azonban jól megnézzük tevékenység-

gét, jelenlétét az udvaron, a fiatalok között, akkor az oratórium kezdeteitől felfedezhetjük benne az animátort, és az animáció előmozdítóját, a „lelket adó” Don Boscót, ráadásul egy olyan társadalmi környezetben, amelyben pont az életet, vitalitást, életörömet akarta elrabolni lelketlenül a vadkapitalizmus a fiataloktól. De nem csak ő maga volt animátor, hanem azt akarta, hogy a munkatársai, fiai is animálók legyenek. Ha elolvassuk írásait, különösen a Rómából írt levelét, akkor nem lesz kétségünk afelől, hogy mennyire fontosnak tartotta az animációt. Figyelmeztetése szerint a szaléziaknak nem pusztán fizikailag kell jelen lenniük pl. a rekreációban (a szabadidő együttes eltöltésében), hanem annak lelkeként kell a gyerekek játékában és aztán életében részt venniük. De miért is volt ez számára ilyen fontos? Talán egy olyan rendet akart alapítani (mint a rossz nyelvek a szaléziakról néha mondják is), amelyben jókat lehet játszani, kikapcsolódni, „jópofizni”, ünnepelni, vidámkodni? Nem. Ennél sokkal többről van szó. Don Bosco máig érvényes, újra fölfedezendő intuíciója volt, hogy az animációnak *nevelési* jelentősége van, ő egyfajta nevelési *módnak, stílusnak* tekintette azt. Az animáció ugyanis számára nem pusztán a kikapcsolódás pillanataira tartogatott lelkesítés, mert akkor nem lenne több az MC (hangulatot varázsoló) tevékenységénél. A nevelő olyan alapvető magatartásmódjáról van szó, amely jelenlétét meghatározza. A híres és sokat emlegetett Don Boscó-i jelenlétnek a(z egyik) megvalósítási módja ez, amellyel a nevelő a csoport motorjává válik, saját részvételével képes lelket adni neki: új közös tevékenység, együttes tapasztalatok, sőt szolgálatok felé vinni. Valódi értékközvetítésről van tehát szó. Don Bosco felismerte,

hogyan a nevelés akkor tud hatékony lenni, ha nem felülről-távrolról irányításként jelenik meg a gyermek számára. A fiatal nem azt érzi, hogy irányítják, hanem, hogy egy lelkesítő közösségi tapasztalat részese, sőt főszeplője. Az animáció megkívánja a szerep ilyen átadását is. A fiatal maga lesz a főszeplője, irányítója a csoport és saját maga alakulásának, hiszen a nevelő beindítja és elkíséri, lelkesíti a folyamatot, de nem marad egyedüli irányítója. A fiatal így a csoport animált tapasztalatán keresztül tesz magáévá értékeket. Az animációval kapcsolatban nagyon fontos eloszlítani azt a félreértést, hogy ez csak a szabadidő, a játék szférájához tartozik és/vagy az ún. animátorok feladata, akik a gyerekekkel táborokban, oratóriumokban stb. foglalkoznak. Kétségtelenül a játék, a kikapcsolódás világából ered az animációs stílus, de nem marad meg ott. Don Bosco és az ő tapasztalatát továbbépítő szélezi pedagógia számára a kiindulópont, hogy minden nevelőnek animátornak és a nevelési helyzetek jó részének animálónak kell lennie. Ez a szemléletmód talán segíthet bennünket, hogy átértékeljük nevelő tevékenységünket annak minden területén. A szabadidős neveléshez kapcsolódóan bizonyára egyértelmű, hogy miért és hogyan lehetnek animátorok – bár meg kell jegyezzünk, sok negatív példát láttam már a csak egymással diskuráló, a gyerekek játékát csak messziről néző napközis vagy kirándulást vezető pedagógusokról. Arra kevésbé szoktunk gondolni, hogy a családi és az iskolai nevelésben is nagy szerepe van ennek az animációs stílusnak. A szülők is válhatnak a család közös életének animátorává, ha a kikapcsolódás, együttlétek, imádságok, játékok és komoly programok motorjai lesznek mindenki bevonásával. A nyaralást a szülők vezetésével együtt tervező, társasjátékot játszó, a mások számára valamit együtt elkészítő stb. családban a szülők valóban animátorok lehetnek, s így ezek az alkalmak nem pusztán rekreációs,

A torinói Agnelli iskola falait a tanulók díszítették.

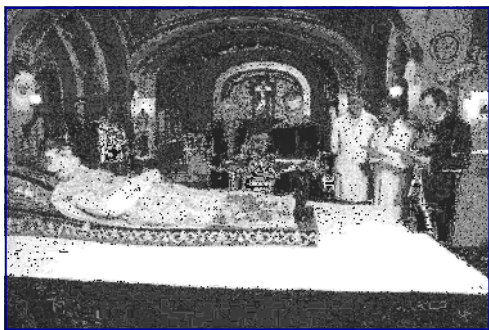
hanem nevelési jelentőséget nyerhetnek. Talán jobban tud nevelni egy szülő azzal, hogy részt vesz a családi társasjátékban, mint ha erkölcsi „különelődást” tart kamaszodó gyermekeinek. A tanárok szintén animátorokká válhatnak. Kézenfekvő módon a szünetekben, a szabadidőben. Vajon ezekben az időkben mennyire vagyunk mi, tanárok jelen a gyerekek között úgy, hogy közben a beszélgetés, az együtt töltött idő, vagy akár a játék motorjaivá válunk a kívül maradókat is bevonva? Animátorok lehetünk a terek alakításában. Vajon iskoláink tereit mennyire alakítjuk „lélekkel telivé”? Plakátok, a gyerekek alkotásai a falon, általuk készített falijútságok: ezek is az animáció részét képezik. Egyrészt vitalitást adnak az iskolai fehér folyosóknak, másrészt nevelő szerepük van, „mi”-érzést adnak, és az értékben való közös formálódást segítik elő. Számptalan területe van még az iskolai animációnak, mint pl. az osztályközösség építése, és akár az iskolai tanóra, ha a tanár kooperatív módszereket használva, csoportmunkával, projekt módszerrel bevonja a gyerekeket, és saját tanulási folyamatuk aktív részeseivé teszi őket. Íme az animáció, Don Bosco intuíciója - ez a mindenkit bevonó és közös tapasztalatban részesítő, nevelői magatartásmód -, mai pedagógiai tevékenységünk szemléletbeli és stílusbeli megújulásának egyik kiindulópontja lehet.

P. Mészáros György SDB

Hírek a szalézi világból

Átszállították és megvizsgálták Don Bosco testét

- A torinói Mária Keresztények Segítségé bazilikában végzett felújítási munkálatok során november 3-án elszállították helyéről a Don Bosco földi maradványait tartalmazó koporsót, és a testet vizsgálatoknak vetették alá, hogy megállapítsák, milyen állapotban van. A zártkörű esemény a bazilika Ereklje-kápolnájában zajlott. A kápolnát felkereste Don Pascual Chávez rendfőnök is. Don Bosco testét boldoggá avatását megelőzően 1929. május 16-án exhumálták, majd egy üvegkoporsóba helyezték, amit Valsalicéből nagyszámú hívő kíséretében június 9-én szállítottak át mostani helyére. (ANS, Torino)

Szalézi novíciusok a neten – A torinói tartományhoz tartozó Pinerolo szalézi novíciusai egy ún. blog-oldalt nyitottak az interneten (a blog internetes naplót jelent, a fiatalok között egyre elterjedtebb), hogy így találkozzanak a fiatalokkal a világhálón, beszámoljanak a novíciátusban folyó életéről, és megosszák velük tapasztalataikat. Az Európa különböző országaiból jött 18 fiatal (8 olasz, 5 ukrán, 2 német, és egy-egy svájci, szlovén és holland) ebben a vállalkozásban a novíciátus igazgatója, Don Carlo Zanotti segíti. A honlap címe: <http://spaces.msn.com/members/NoviziSDB> Pinerolo0506 (ANS, Pinerolo)

Kínai nyelv és kultúra az UPS-on – Kínai nyelv- és kultúra-tanfolyam indult az idei tanévben a Római Szalézi Egyetemen. A keresztény és klasszikus irodalmi fakultás által létrehozott tanfolyamot Li Gangli, a perugiai egyetem kínai lektora vezeti. A 19 hallgató a kínai nyelv különböző lingvisztikai elemeit, kiejtését, morfológiáját, helyesírását tanulja, valamint betekintést nyer az ősi és jelenkori Kína történelemébe és kultúrájába is. Nemcsak a Kínához való nyíltabb közeledés, hanem az Olaszországban élő vagy nem ritkán illegálisan ott tartózkodó kínai bevándorlók ezrei sugallják, hogy egyre jobban szükséges tudomásul venni Kína jelenlétét. (ANS, Róma)

Vietnami szaléziak Szlovéniában - Vietnami szaléziak látogattak Szlovéniába, hogy Don Andrej Majcen néhai tartományfőnök emlékének adózzanak. Don Majcen 1999-ben hunyt el, de a vietnami szaléziak emlékeztetésében igen élénken él a tartományfőnök emléke, aki nagyra becsült úttörő munkát végzett hazájukban. A Szlovéniába látogató hat vietnami rendtárs közül ketten is Don Majcennel töltötték életük nagy részét, és azért jöttek, hogy születésének századik évfordulóját a helyszínen ünnepeljék meg. Jártak Zelimljében a helyi középiskolában, ahol Don Majcen dolgozott, mivel - miután kiutasították Vietnamból - kénytelen volt hazatérni. Meglátogatták a tartományfőnök sírját, majd egy egész napos előadásorozaton vettek részt, ami kizárólag Don Majcenről szólt. A szlovén előadók előadásaikban kiemelték a nagy misszionárius hősies jellemét. (ANS, Ljubljana)

Don Bosco a pakisztáni földrengés áldozatai között – Két szalézi, hatvan lahorei egyetemista és három önkéntes segítségével egy 160 sátorból álló segélyhelyet alakított ki Balakotban, a földrengés sújtotta

Pakisztánban. Balakotban mintegy 30 000 áldozata volt a katasztrófának. A fiatalok segítettek a sátorok felállításában, a segély-csomagok és a gyógyszerek kiosztásában, szállították a sebesülteket, ételt készítettek, takarítottak. A sátoortábor egy kórház mögött épült, a három önkéntes (akik egyébként tanárok) nagyban segítette az orvosok munkáját azzal, hogy ellátta a sebesültek utókezelését. A fiatalok, miután két hét fárasztó munka után visszatértek az iskolapadba, ezt mondták: „Egész idő alatt éreztük, hogy Don Bosco az égből bátorít bennünket. Mindazoknak a szeretete segítette döntéseinket, akik imáinkban elkísértek bennünket, és követték erőfeszítéseinket.” (Abbottabad, Pakisztán)

Szentképet a mobilodra! – A szaléziak egy nagyszerű ötlettel álltak elő Németországban és Ausztriában a XX. Katolikus Ifjúsági Világtalálkozó kapcsán. Minden fiatal letöltheti a mobiljára háttérképnek vagy képernyővédőnek védőszentje animált, színes képét, melyhez egy-egy odaillő jókívánság is társul. „Szerencsés utat!” – kívánja Szent Kristóf, „Szeretlek!” – mondja Szent Bálint, Szent Erzsébet jobbulást kíván, Don Bosco pedig azt üzeni „Süssön a szívedben a nap!”. Mindemellett jótékonykodnak is a fiatalok, mert aki letölt egy ilyen képet, ezzel 20 centet juttat egyenesen a szalézi rend számlájára. „Ki ne kívánna valami jót magának?” – kérdezi a projekt vezetője, P. Alfons Friedrich, a Don Bosco Medien GmbH veze-

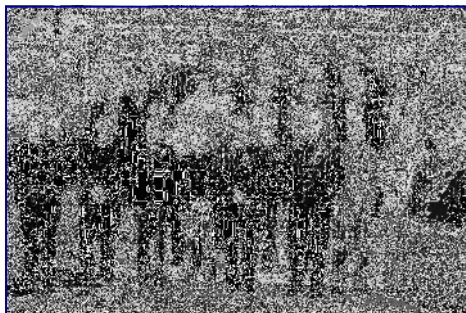
tője. „És milyen jó, ha a kívánsággal egyben segíték a szegény gyerekeknek és fiataloknak, hogy az ő álmaik is megvalósuljanak!” (www.heiligenbildchen.de)

Útnak indult a szalézi misszionáriusok 135-ik csoportja – Szeptember 25-én Colle Don Boscón az ünnepi szentmisén Don Pascual Chávez egyetemes rendfőnök Don Francis Alencherry missziós főnök jelenlétében átadta a missziós keresztek 24 szalézi szerzetesnek, 6 Don Bosco nővérnek és 20 laikus önkéntesnek. Ezt a hagyományt maga Don Bosco kezdte el, amikor 1875. november 11-én útnak indította az első misszionáriusok csoportját Amerikába. Ma a szaléziak a világ 132 országában vannak jelen. (ANS, Torino)

A szalézi misszionáriusok között volt az a két indiai és négy vietnami rendtárs is, akik Magyarországra jöttek misszióba.

CIMEC csúcstalálkozó Rómában - November 6-9. között zajlott a római rendfőnökségen a Cirill és Metód Szalézi Alrégióba tartozó országok képviselőinek összejövetele, melyen részt vettek a cseh, a horvát, a szlovák, a szlovén és a magyar szaléziak vezetői. Az összejövetel mintegy 40 résztvevőjét Don Pascual Chávez rendfőnök köszöntötte. A régióba 649 szalézi és 89 szalézi ház tartozik. (ANS, Róma)

Magyarországot Havasi József tartományfőnök és a Tartományi Tanács öt tagja képviselte.

Hírek a magyar tartományból

Albertfalva, önálló munkatársi csoport - Megfogya bár, de törve nem...

Az albertfalvi Don Bosco Általános Iskola megalakulása igazi sikertörténet volt 13 évvel ezelőtt, és nem különben sikertörténet néhány év múlva a szalézi munkatársi csoport megalakítása Ábrahám Béla atya és az akkori plébános, Verbényi István atya segítségével. Az első öt munkatárs ígérettelét rövidesen még öt, majd újabb három követte. A kéthetente tartott lelki töltekezéseket senki nem mulasztotta volna el, és sok jó dolgot szerveztünk, találtunk ki. A legsikeresebb a Vidámság napi egész napos családi rendezvény, a nyári csillagtábor, de hetente oratóriumot szerveztünk az iskolában, és több szalézi csoporttal is élénk kapcsolatot tartottunk. Rendszeresen jártunk a csoporttal, illetve gyerekekkel Péliföldszentkeresztre.

Először Béla atyát szólította máshova a kötelesség, most pedig egyik oszlopos tagunk, Koblencz Attila került távolabb tőlünk. Szomorkodunk, de megpróbáljuk megtartani, amit elértünk, és úgy dolgozni, hogy újabb szalézi munkatársak legyenek Albertfalván. Persze mindig várjuk őket, és igazi ünnepi oratórium, ha meglátogatnak bennünket.

Benczurné Quirico Monika

Óbuda - Az óbudai rendház életében sok fontos esemény volt az elmúlt időben. Három ifjúsági és három felnőtt hittancsoport indult be, két, havi rendszerességű szentségimádás (szép számú résztvevővel), pasztorális fórumok és kialakuló nevelő-pasztorális tanács és terv. Továbbá a kollégium új igazgatójának a támogatása, az oratórium elindítása, a rendszeresen járó sok animátor elkísérése. A ház benső életében pedig egy hosszú közös gondolkodással és imádsággal kidolgozott közösségi terv, a feladatok megfelelő elosztása. Mindezek

túl azonban a legfontosabb, amelyet a ház hírei között kiemelten kell kezelnünk, egy olyan esemény, amely megváltoztatja, átalakítja a magyar szalézi tartomány, sőt, a szalézi család életét is: a misszionárius rendtársak érkezése. *P. Mészáros György SDB*

Kazincbarcika,

Don Bosco Szakiskola - Az iskolában átadtuk az egyik új vizesblokkot a Május 1. úti épületben. Beindult az iskolarádió, amihez az anyagi háttérrel pályázaton szereztük, és most már olyan iskolacsengő szól nálunk, amit mindenhol lehet hallani. Elkezdtük kialakítani a könyvtárt, amihez a polcok november végére érkeznek meg. Elkészült a fodrász tanműhely, de még nem kaptuk meg a használatbavételi engedélyt. Ha ez meglesz, akkor szeretnénk, ha Havasi atya megáldaná a helységeket.

Az iskola fiú focicsapata idén indult először a városi grundfoci-kupán, ahol a tíz csapatból másodikok lettünk.

Lux Ambrus, igazgató

Eger - Szeptember utolsó két hétvégéjén kollégiumi lányainknak megtartottuk két turnusban a lelkigyakorlatot. Ők maguk keresztelték el ezt "közösségformáló lelkigyakorlatnak". Ugyanis a lelki töltekezés, a csendes elmélyülés és a megújulási lehetőség mellett ez a két és fél nap arra is való, hogy megkönnyítse az elsőévesek beilleszkedését. Ezt főképpen a kiscsoportos beszélgetések és a közös étkezések segítik elő.

Október 8-án beindult az oratórium is, aránylag sok új gyerekekkel és animátorral. Témánk (a jövő évi sztretna nyomán) a CSALÁD. Így programjaink is a családsággal kapcsolatos értékeket igyekeznek a gyerekek és a lányok elé tárni.

Sr. Lovas Anna FMA

Őszi animátortalálkozó

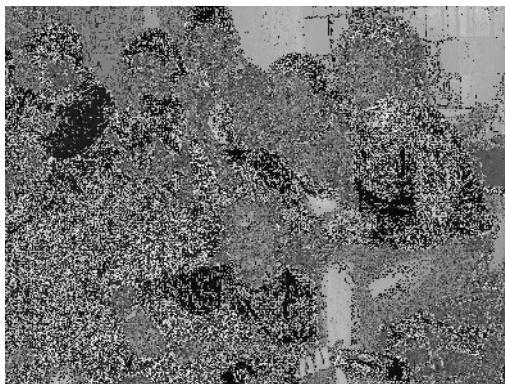
Október 21-én a hagyományokhoz híven ismét találkoztak az animátorok a szalézi rend bölcsejében, Péliföldszentkereszten. Több mint 50 fiatal jött össze ezen a hétvégén, ami - figyelembe véve a tanévet - kimagasló szám. A találkozó központi gondolata Don Pascual Chávez 2006-os strennája volt: *„Különleges figyelemmel forduljunk a család felé, amely az élet és a szeretet bölcseje, az emberibb emberré válás elsődleges helye.”* Andrásfalvy János atya erre a mondatra helyezte a hangsúlyt prédikációjában. Az emberséget legfőképp a családban kell gyakorolni, hiszen innen indul ki az élet, az egymás iránti szeretet. De emberibb emberré válni nemcsak a családban kell, hanem minden embertársunk körében.

A találkozón megtekintettük a nyári táborokról összeállított kép- és videóanyagot, megosztottuk egymással észrevételeinket. Szombaton ellátogatott hozzánk néhány „ősanimátor”, akik az évek során megszerzett tábori tapasztalataikba avattak be min-

ket. Rengeteg hasznos információval gazdagodtunk általuk. Alkalmunk nyílt a közös játékokra, és a már hagyománnyá váló táncolásra, a BANS-ra is, általános műveltségünkről és Don Boscóról való tudásunkról pedig vetélkedő keretében adhattunk számot.

Minden földi jó egyszer véget ér... Így volt ez most is. Gyorsan elrepült velünk az idő, de sok új ismerettel gazdagodva térünk haza valahányan. Köszönetünk a hétvégéért János atyának és a többi szalézinak. Találkozunk tavasszal!

Széles János, animátor

Gesztenyézés

November 4-én délután Márkus Zoltán atya elvitt minket, sorokmajoriakat, a Szent Kvirin szalézi templomba, hogy a temető meglátogatása után részt vegyünk a Szombathelyen már hagyományosnak mondható őszi „gesztenyézésben”. Miután összegyűltünk, elstájtunk a temetőbe. A nagy keresztnél gyertyát gyújtottunk, majd

meglátogattuk a katonai temetőt, ahol a Péliföldszentkeresztről hozzánk érkező Andrásfalvy János atya mondott szép beszédet az 56-os forradalom és a nemzeti gyásznapi emlékére. Kiemelte, hogy nemzeti tudatunk mellett a szaléziak nemzetközségét is ápolnunk kell.

A rendházba visszaérve frissen sült gesztenye várt bennünket. A rövid előkészület után meghallgattuk Don Bosco gesztenyeszaporítási csodájának történetét. Falatozgatás közben sok fiatalembert ismertünk meg. Jókat beszélgettünk, sokat nevtünk, mindenki jól érezte magát.

Öröm számunkra, hogy van egy jó csapatunk, ahová minden közösségre vágyó fiatal betérhet, ahol megértést, derűt és barátokat találhat.

Sümegei Tamás, Szombathely - Sorokmajor

Gyémántmise Szombathelyen

Október 23-án nemcsak a nemzeti hősökre, hanem az egyház élő hőseire is gondoltunk Szombathelyen. Ezen a napon tartotta ugyanis Dr. Tóth Jenő szalézi atya pappá szentelésének 60. évfordulóját.

Jenő atya 1917. november 7-én született a Vas megyei Vasasszonyfán. Iskoláit Nyergesújfalun végezte, a teológiát pedig 1941-43 között Torinóban. Dr. Meszlényi Zoltán szentelte pappá Esztergomban 1945. augusztus 12-én. Doktorátust szerzett, majd a pélföldszentkeresztii Szalézi Teológiai Főiskola bibliikum-tanára 1948-tól 1950-ig. A szerzetesrendek feloszlata után Varsányban, Bajóton, Nyergesújfalun, Pázmádon és Vasszécsenyben végezte lelkipásztori munkáját. Jelenleg a szombathelyi rendházban plébániai hitoktató és gyónató.

Az ünnepi szentmisére, amely 15

órákor kezdődött, a templom zsúfolásig megtelt. Köszöntések és méltatások hangzottak el, mintegy 60 évet idézve.

A gyémántmise után átvonultak a hívek a Don Bosco Művelődési Otthonba, és miután részesültek Krisztus asztalában, örömben és vidámságban együtt lehettek egy nagyon jól előkészített fogadáson is.

A hívek szeretetétől körülveve Jenő atya sugárzott a boldogságtól, amely szintén 60 év sikerét, örömét, háliját engedte sejtetni.

P. Márkus Zoltán SDB

Balassagyarmat - Pillanatképek kollégiumunk életéből

A balassagyarmati Szalézi Kollégiumban augusztus 31-én kezdődött a tanév közel 120 diák számára. Szent Mihály hava a mindennapokra történő felkészüléssel telt. Kollégistáink „szomorúan” tapasztalták, hogy a szilenciumok száma e tanévben sem csökkent. Kötelező foglalkozásaink mellett megszerveztük a tanulást segítő és szabadidős foglalkozásainkat is. Október hónapban gólyaink lázasan készülődtek az „Elsősök vidám bemutatkozó estjére”, humoros formában ízelítőt adva kollégiumi életükből. Örültünk, hogy volt diákjaink közül többen visszatértek erre az estére. Az avatást az ünnepélyes kollégistává fogadás több éves hagyománya követi Árpád-házi Szent Erzsébet napján. A szentmise után a Szent Erzsébetről szóló színdarab ad útvalót növendékeinknek. E napon válnak új diákjaink kollégiumunk teljes jogú polgárává. Fogadalmukat névre szóló ígéretlap és apró ajándék teszi feledhetetlenebbé. Adventi gyertyagyújtásokkal, dalokkal és versekkel készülünk karácsonyi ünnepségünkre, várjuk a Megváltó eljövetelét. Programjaink közül a legfontosabb Bosco Szent János égi születésnapja, melyre vidám vetélkedővel készülünk, ezáltal is közelebb hozva rendalapítónk áldásos tevékenységét. *Karkusz Rita*

Péliföldszentkereszt - Az őszi időszakban is folytatódtak a felújítási munkálatok a rendházban és környékén, melyek az utolsó szakaszban vannak már. A fűtés korszerűsítése, az új fogadóhelység és iroda kialakítása, a szerzetesi lakosztályok felújítása és korszerűsítése befejeződött, a külső munkálatok még folynak, de a vendégek fogadása zavartalan. Az új igazgató, P. Ábrahám Béla jelenlétével a környék Don Bosco-tisztelői vasárnapról vasárnapra újabb tartalmas lelki ajándékkal térhetnek haza a szentmiséről. Örömmel tapasztaljuk, hogy a nyergesújfalui középiskola diákjai közül többen is eljönnek vasárnap Szentkeresztre, és aktívan közre-

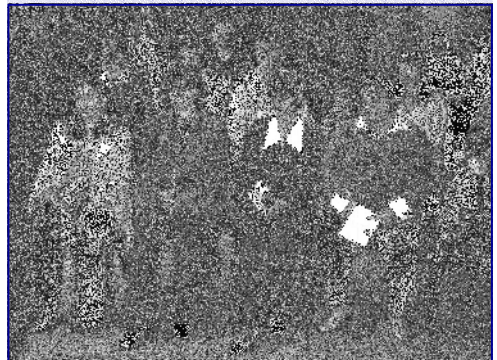
működnek a szentmiséken: zenélnek, ministrálnak, felolvasnak, mise után pedig rövid barátkozás, beszélgetés keretében ismerkedünk. Az adventi időszak ifjúsági lelki programjainak előkészítése és megszervezése P. Andrásfalvy János ifjúságpasztorációs megbízott irányításával folyik. *Lengyel Erzsébet*

Újdonságok a Don Bosco nővérek háza tájáról

Mogyoródon október 9-én ismét együtt ünnepelt a Szalézi Család. A 10 órai szentmisén, melyet Havasi József tartományfőnök atya mutatott be, örömmel adtunk hálát a jó Istennek, hiszen a mai világban csodaszamba menő eseményt ünnepeltünk: 60 éves fogadalmi évfordulója volt **Mőcza Katalin** és **Vanyek Gizella** nővérek.

Idén augusztusban egy fiatal elsőfogadalmas nővér érkezett a közösségünkbe, **Paduraru Agneza** nővér, szeptemberben pedig **Egyházy Katalin** is megtette az első lépest, hogy Don Bosco és Mária Mazzarello nyomába szegődjön, és életét a fiatalok üdvösségének munkálatába állítsa. E szentmise keretében tett ígéretet négy új szalézi munkatárs is: **Vargáné Kiss Márta**, **Csongrádiné Hegedűs Vanda**, **Feketéné Bodó Júlianna** és **Ráczné Erika**.

A szentmise felajánlása előtt – a legrégebben fogadalmat tett nővértől elindulva – nemzedékről nemzedékre egy égő

mécseket adtunk tovább egymásnak. Az égő mécses jelképezte a szeretetet, amellyel Isten elhalmozott bennünket életünk folyamán. Kezünkben a mécsessel ezért először a „köszönöm” hangzott el tőlünk, majd Istennek szenteltségünk megújításaként mondtunk „Igen”-t mindarra, ami Isten terveiben szerepel és azokra a fiatalokra, akiket példánkkal Jézushoz, kell vezetnünk.

A sor végéről

Bármennyi idő telt is el fogadalomtételük óta, ugyanaz a meghívás lelkesíti őket nap mint nap. Krisztushoz tartozásuk nyomatékosan megnyilvánul életük minden mozzanatában. Nem öltözetük miatt, nem is amiatt, amit mondanak vagy tesznek, hanem

egyszerűen azáltal, *amik*. Bátorságot meríthetünk elkötelezettségük és hűségük példájából, önátadásuk erős és eleven voltából. Nagyon örültem, hogy jelöltként én is közöttük állhattam: megköszönhettem Istennek, hogy már eddig elvezetett hivatásomban, ill. mikor a kézről kézre adott mécseset a sor végén megkaptam, reménnyel töltött el, hogy egyszer majd én is letehetem a fogadalmat.

Egyházy Katalin

NÉVJEGY

Paduraru Agneza a nevem, de Ági nővérnek szólítanak. Bacauban (Románia) születtem, csángó vagyok. Erdélyben laktam, Nagyszebenben, mielőtt beléptem a Segítő Szűz Mária Leányai rendbe. A jelölt-időszakot Mogyoródon töltöttem, a további képzést pedig Olaszországban fejeztem be. 2005. augusztus 6-án első fogadalmat tettem Contra di Missagliaban (Milánó). Most Mogyoródon lakom 5 nővérrrel és egy jelölttel együtt. A Sapientia Főiskolára járok, katekéta/lelkipásztori munkatárs-szakra. Szombatonként oratóriumban vagyok a gyerekekkel, este pedig a fiatalokkal.

Újpest-Megyer - Mivel a hívők nagyon megszerették a korábban itt szolgáló szaléziakat, most meghívtuk őket, hogy gazdagítsák a plébánia lelki életét. Így Krisztus Király vasárnapján a templom búcsújára örömmel várjuk Tarjányi Ferenc atyát, mint ünnepi szónokot. A búcsú alkalmából Kocsis Anna orgonaművész hangversenyét élvezhetjük majd. Az adventi lelkigyakorlatos triduumot Szikszay Sándor atya tartja november 25., 26. és 27-én, témája a szalézi lelkület. Az Új Megyeri Hírek egyházközönségi értesítő a nagy sikerre való tekintettel most már 3000 otthonba jut el önkéntes terjesztők által mintegy 8000 olvasóhoz. A megyeri plébánia apraja és nagyja készül a küszöbön álló ünnepekre: először a Mikulást várják majd együtt, karácsonykor élő betlehemnek örvendezhetnek majd, szilveszterkor pedig délutáni vigasságot szerveznek a legfiatalabbaknak. A plébánia apró örömeihez tartozik a négy felnőtt katekumen felkészítése a szentségekre, a közös temetőlátogatás Halottak napján, valamint az, hogy jelentkeztek az első segítők, akik a templom körüli nem papi tevékenységekben segítik a rendtársakat.

P. Vendrey Gábor SDB

Pécs – önálló munkatársi csoport - Augusztus 31-én évnyitót tartottunk. A munkatársi létszám 10-ről 13-ra emelkedett. Október 23-ára Jovánovics István szép kis ünnepséget rendezett, majd megtanította a többieknek az animátorképzőben tanult táncot, ami nagy sikert aratott. Most Mikulásra készülünk, majd karácsonyra egy betlehemessel és egy karácsonyi történettel, versekkel fűszerezve. Ezt a műsort a nyugdíjas klubunk karácsonyi ünnepségén is elő fogjuk adni, és talán másutt is. Készülünk rendezni karácsonyi vásárt magunk-készítette ajándéktárgyakból, hogy egy kicsit javítsunk silány anyagi helyzetünkön. Januárra szeretnénk Don Bosco életrajzából jellemző epizódokat megtanulni, s ezekből egy műsort összeállítani. A plébániákon tartanánk egy jótékony célú előadást, részint azért, hogy népszerű-

sítsük egyházmegyénkben Don Boscót, részint hogy némi adományt gyűjtsünk a jövő nyári táborra.

Mezey Klára

Nyergesújfalu, Szalézi-Irinyi Középiskola - A péli földszentkeresztii Idősek Otthonába október első hétfőjén ment énekelni a Kukuczka Robert atya és Betákné Stuller Szilvia tanárnő vezette NYÚSZI-énekkar. Az énektanárnő kocsijával és szalézi együttműködéssel hoztuk a kicsattanóan lelkes, öt fiúból és tíz lányból álló vegyeskarocskát Nyergesújfaluról. Az énekkar kis kekszettel hozott a szellemi ajándék mellé. A kedves, ezüsthajú testvérek és az Otthon dolgozói érdeklődéssel várták, mi fog ebből kisülni. Miután elhangzottak a magyar és angol nyelvű többszólamú darabok, az énekesek leültek a (jó)néhány évvel idősebb testvérek mellé, s barátságos eszegetés közben gitáros énekek, majd Robi atya virtuóz, vagy éppen könnyfacsaróan romantikus zongoradarabjai csendültek föl. Mi jól éreztük magunkat, mert láttunk mosolygós, egy-két könnyező, de biztató nagymama-nagypapa arcot. A végén minden fiatal adott egy-két apró ajándékot az időseknek, de azt hiszem, hogy ugyanakkor mi is sokat kaptunk tőlük, és az énekkar tagjai is jobban megismerték egymást.

P. Andrásfalvy János SDB

Clarisseum – Az új tanévet évnyitó táborúttal nyitottuk meg, ahol a szülőknek beszámoltunk a nyári táborok élményeiről. Nagy örömünk, hogy idén háromszor több az iskolai hittanos, mint tavaly, és óvodás csoportunk is több mint tíz aprósággal gyarapodott. Így nem is csoda, hogy naponta van hitoktatás. A gyerekeknek havonta kétféle rejtvényt is készítünk korosztály szerint, és többször szervezünk közös kirándulásokat. Cserkészaink fociban is jeleskednek: ezüst- és bronzérmeket hoztak. Karácsonykor a helyi nyugdíjas ház lakóit pásztorjátékkal örvendeztetjük majd meg, de egy komolyabb misztériumjátékkal is készülünk a templomban.

P. Bíró Lóránt SDB

Misszióban Magyarország

Már több éve kértük a rendfőnök atyát, hogy segítsen bennünket megfogatkozott számunkban. Most - várakozásainkon felül - nem csak segítő, de egyenesen missziós rendtársakat küldött nekünk. Ők nem csak rövidebb-hosszabb időre segíteni jönnek, hanem, mint missziósok itt élnek majd le szalézi életüket – nem elfeledve persze gyökereiket –, ebbe a kultúrába illeszkednek be egészen, ennek a gyermekei lesznek. A missziós hivatás ugyanis ezt a teljes „inkulturálódást” követeli meg – ahogy ezt a Szentatyá is mondja. Ez számunkra szintén kihívás. Rajtuk keresztül meg kell tanulnunk felfedezni mindnyájunk – és különösen a magyar szalézi család – alapvetően missziós hivatását, meg kell tanulnunk nemzetközi, sőt, interkulturális közösségekben élni. Ez nagy gazdagság és nagy feladat. Az egyház új arcát ismerhetjük meg így. Míg egy évszázada még európai (köztük magyar) missziósok mentek Ázsiába, most onnan jönnek az európai egyházi közösségekbe missziósként. Csodálatos csere és szolidaritás ez! Fogadjuk így, mint az idők egyik jelét, rendtársaink érkezését. Az első tapasztalatok nagyon pozitívak. Elkötelezett, valóban missziós lelkületű rendtársak ők, akiket a szerzetesi és a világi közösség is nagy szeretettel fogadott. A következőkben az ő bemutatkozásukat olvashatjuk.

P. Mészáros György SDB

P. Manjooran Simon az indiai Keralából jött, 43 éves. Tekintélyes szalézi múltja van, hisz 26 éve szalézi, 16 éve szerzetes pap. Hét testvére van. Rómában tanult ifjúságpasztorációt, és mindig is szeretett volna egy tá-

voli országba misszióba menni. India hatalmas ország, és ő tulajdonképpen szülőhazájában is missziósként dolgozott 1300 km-re otthonától. Szalézi első fogadalmának 25-ik évfordulójára azt kérte előljáróitól, hogy valós misszióba mehessen külföldre, és így kiteljesítse hivatását. Idén ünnepelték Indiában a szaléziak letelepedésének 100-ik évfordulóját és ebből az alkalomból 25 misszionáriust adtak a rendnek – ez volt a nagy lehetőség Simon atya számára. Előljárói határoztak úgy, hogy Magyarországra fog jönni, és ő örömmel elfogadta ezt. Igazi meleg, családi szalézi fogadtatásban volt része.

P. Tran Si Nghi Francis Xavier (azaz Ferenc atya) 10 gyermekes család legfiatalabb gyermeke. Két nővére

kiskorában meghalt, 7 fiútestvére közül egyik bátyja szalézi testvér. Ő 31 éves, ebben az évben szentelték pappá. Az volt az álma, hogy a szegény és a dolgozó fiatalokat szolgálja bárhol a világon. Kihangsúlyozta: BÁRHOL. Reméli, hogy pont itt, Magyarországon van a legjobb helyen. Szívesen dolgozna plébánián, foglalkozna ifjúsági csoporttal, de különös elhivatottságot érez a szegénységben élő és a dolgozó fiatalok iránt.

Misquitta Claudius 26 éves szerzetes-növendék az indiai Bombayből érkezett, egy testvére van. 7 éve szalézi, filozófiai tanulmányainak befejezése után határozott úgy, hogy misszióba kéri magát. Egy évig Burmában tanított filozófiát, majd választás elé állították: folytatja-e ott tanulmányait, vagy pedig máshová szeretne menni. – Bármit! – válaszolta. Dél-Amerika és Kína volt a két lehetőség, ami felmerült, így kissé meglepődött, amikor hazatérve Indiába megkapta a rendfőnök levelét, melyben az állt, hogy küldetése célja Magyarország, de boldogan mondott igent. Társai előtt érkezett, már augusztus óta itt

van Magyarországon, izlelgeti a nyelvet, barátkozik az emberekkel. Először kicsit izgult, de hamar megnyugodott, mert igazi, élő szalézi szellemiséggel találkozott itt, ami ismerős volt számára. - Az emberek itt fantasztikusak! – mondja lelkesen. – Ha tudják, hogy szalézi vagy és idegen, mindent megtesznek érted. Segítenek, tanítanak, mert a nyelv nagyon nehéz számunkra, de nem lehetetlen megtanulni. Minden csupán idő és igyekezet kérdése. Az én anyanyelvem nagyon különbözik a magyartól, de ez egyáltalán nem baj. A magyar nyelv nagyon kifejező, a szavak többsége szinte magától elmondja, mit jelent.

Pál, Domonkos és Jakab szerzetes növendékek a távoli Vietnamból öt éve szaléziak, 2002-ben tették le első fogadalmukat. Mindhárman együtt kezdték el szalézi életüket („osztálytársak”), filozófiai tanulmányaik befejezése után határozták el, hogy misszióba kérik magukat.

Nguyen Hai Ly James

(Jakab) 27 éves szerzetes - növendék, 7 gyermekes család legfiatalabb gyermeke. – A gyerekek „Bruce Lee”-nek neveznek, és ez jó, kedves. – mondja nevetve. Miután

elolvasta Versiglia Szent Alajos élettörténetét, aki misszionáriusként Kínában halt meg, elhatározta, hogy ő is misszionárius lesz és a szegény fiatalokért fog dolgozni. Bárhová küldik, a legfontosabb számára az, hogy ő misszionárius, tehát Isten Igéjének hirdetője. Mindegy neki, hová küldik: Afrika, Kína vagy Magyarország egyformán jó, örömmel szolgál bárhol, ahol szükség van rá. Amikor szalézi lett, azt kérte, hogy misszionárius lehessen, mert úgy tartja, hogy a mai világban sokszor nehezebb élni, mint vállalni a mártírságot. – Emberek vagyunk, sok a rossz tulajdonságunk, amit naponta újra meg újra

mind el kell hagyni, hogy Isten követői lehessünk. Néha ez nehezebbnek tűnik, mint akár vállalni a mártírhalált és egyszerre odaadni életünket Krisztusért. - mondja Jakab.

Tran Dinh Biet Paul

(Pál) 31 éves szerzetes-növendék, családjában a 7 gyermek közül ő az 5-ik. Sokáig imádkozott, hogy Isten megadja neki, hogy misszióba mehessen. Nem tudta, hová fog kerülni, de ez nem is volt számára lényeges. Amikor levelére megérkezett a rendfőnök válasza, nagyon örült, bár sokan mondták neki, hogy a magyar nyelv nagyon nehéz és nem hasonlít semelyik más nyelvre sem. Elhatározta, hogy mindent meg fog tenni, hogy ezt a nehézséget minél előbb legyőzze, és megtanuljon magyarul. Egyelőre a labda és a játék mindenhol egyforma nyelven kommunikál a fiatalokkal, de reméli, hogy nemsokára már magyarul is fog tudni velük beszélni.

Pham Quoc Thai Hung

Dominic Savio (Domonkos)

30 éves szerzetes-növendék, a 9 testvér közül ő a harmadik. Névadójához és védőszentjéhez, Savio Szent Domonkoshoz hasonlóan, aki

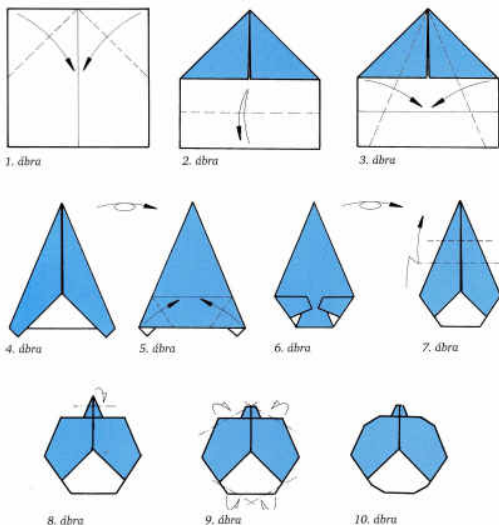
Don Bosco tanítványa volt, vele akart élni és követni akarta, ő is ezt szeretné. A szalézi egy nagyon nagy rend, Vietnam vagy Magyarország – számára ugyanaz, hisz mindenhol a világon ugyanabban a nagy Szalézi Családban él, és minden szalézi házban Don Bosco házában van. - A nyelv csak a fülünknek más, az én szívemben a magyar nyelv „szalézi” nyelv. – mondja lelkesen Domonkos. Kedvenc bibliai idézete az „*Itt vagyok, Uram, engem küldj!*” (Iz 6,8), úgy érzi, ez pont róla szól.

Összeállította Lengyel Erzsébet

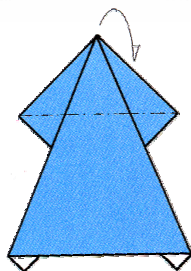
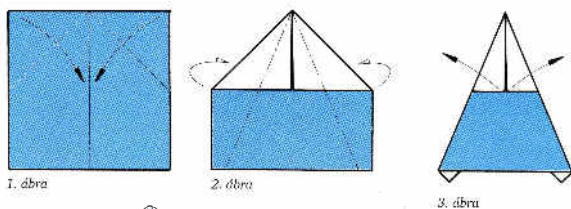
Karácsonyváro angyalka

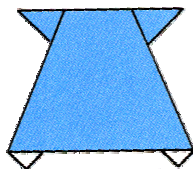
Az adventi időben minden gyermek a karácsonyt várja. Tegyük még örömtelibbé ezt a várakozást azzal, hogy együtt barkácsolunk velük. Nem kell hozzá különösebb kézügyesség, hogy ezt a kis angyalkát elkészítsük. Közönséges, fehér papírlap, olló és pár csepp ragasztó kell csupán hozzá. Díszíthetjük vele szobánkat, osztálytermünket, vagy a magunk-készítette karácsonyi képeslapot, de lehet ajándékkísérő, karácsonyfadísz vagy ablakdísz is.

Az angyalka arcát rajzoljuk meg tetszés szerint.

4. ábra

5. ábra

Az angyalka ruhájának szegélyét mindenki egyéni ízlése szerint kicsipkézheti, de készülhet tortapapírból vagy díszcsomagolóból

Fej: a 7 cm oldalhosszúságú négyzetet hajtsuk félbe, majd nyissuk szét. A felső két sarkot hajtsuk be a középvonalig (1. ábra), és a „ház” alját hajtsuk vissza a „tető” aljáig, majd vissza (2. ábra). A háztető két oldalát hajtsuk be a középvonalig toronyszerűen (3-4. ábra). Fordítsuk meg, és az 5-6. ábra alapján hajtsuk fel a sarkokat. Ezután fordítsuk meg a papírt, és a felső csücsöt hajtsuk hátra (7. ábra). A lehajtott csücsből hajtsunk vissza annyit, hogy a fej tetején épp csak egy kis csücs látszódjon (8. ábra). Ezt a 9. ábra alapján hajtsuk hátra, és hasonló módon a jelölt szögeket kerekítsük le.

Ruha: a 15 cm oldalhosszúságú négyzetet hajtsuk félbe, majd hajtsuk közép-re a papír két sarkát háztetőszerűen (1. ábra). Ezután a „háztető” két oldalát hajtsuk hátra a középvonalig (2. ábra). Az angyalka szárnyát hajtsuk ki (3. ábra), majd a ruha csücsét a szaggatott vonal mentén hajtsuk le (4. ábra).

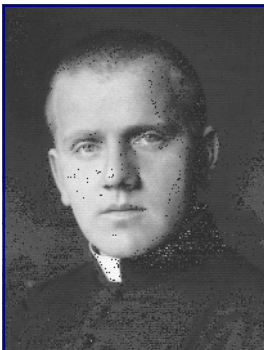
Végül ragasszuk a fejet az angyalka testére.

Barkácsolás közben megtaníthatjuk a gyerekeknek Don Bosco imádságát az őrangyalhoz:

„Isten angyala, ki őrzöm vagy, kinek engem Isten kegyelme ajánlott, világosíts, őrizz, kormányozz és vezérelj engem! Ámen.”

P. Ádám László SDB (1892 - 1977)

Magyarországon az első szalézi házak között tartjuk számon az 1929-ben megnyílt szombathelyi szalézi házat. Mondhatnánk, ez tartományunk legtágasabb és legszebb háza, legnagyobb temploma. Azt hiszem, méltatlan lenne megemlékezni az egyik ilyen jelentős szalézi házról anélkül, hogy ne említenénk meg e ház alapítóját, a templom építőjét, Ádám László szalézi atyát.

Aki járt már Szombathelyen, megcsodálhatta a szaléziak hatalmas templomát: ez Ádám atya műve, munkájának, fáradozásának maradandó gyümölcse. Kitervelte, és vasakarattal végbe is vitte. Közismert az a történet, hogy amikor az emberek meglátták őt Szombathely utcáin, legtöbben sietve elkerülték, hogy ne kelljen Ádám atya kérése, adakozásra biztató szavát meghallgatniuk. Ma csodálattal adózunk neki, tisztelettel és szeretettel köszönjük meg kitarását. Nagy munkabírással és lelkesedéssel áldotta meg őt a jó Isten! Miközben építette és szervezte a templom építését, volt ideje irodalmi tevékenységet is folytatni. Kitűnő stílusban fordította le Lemoyne kétkötetes Don Bosco életrajzát, hogy jobban megismertesse őt a magyar ifjúsággal.

A nagy tehetséggel megáldott Ádám atyát előljárói mindig kiemelt beosztással bízták meg. A háború véres napjaiban Budapesten a Clarisseumban volt igazgató, ahol bátran küzdött az emberi jogokért, kiállt az üldözöttek mellett. Mentette a zsidókat, támogatta őket, sokszor szót emelt az érdekükben, és ezért bizony nem egyszer az életével játszott. Mind a 40-es, mind az 50-es években is szenvedélyesen kiállt az emberi jogok védelmében és félelmet nem ismerve összetartotta, támogatta az üldözött, földönfutó szaléziakat. Eljárt a fiatalok érdekében, és

elérte, hogy néhány megyés püspök befogadja az egyházmegyei szemináriumba a szalézi kispapokat. De mindezzel nem elégedett meg: továbbra is személyes kapcsolatot tartott fenn velük, és anyagiakkal is támogatta kispapjait. Sok szalézi - így e sorok írója is - nagyban neki köszönheti, hogy megmaradt szalézinak.

Emberi nagyságát kimutatta akkor is, amikor hivatásáért üldözték. 1952-ben letartóztatták, koholt vádak alapján több szalézival együtt elítélték. 15 év börtönbüntetést kapott, de Ádám atyát a börtön sem törte össze, megmaradt hősnek!

1956. szeptemberében amnesztiát kapott, kiszabadult. Testileg egy összetört ember jött ki a börtönből, de lelkesedése töretlen maradt. Röviddel a szabadulása után találkoztam vele, és megtapasztaltam töretlen hitét, optimizmusát. - Józsikám, nem adjuk fel! - mondta. - Újra felélesztjük tartományunkat! Kitarunk! És valóban így is lett. A reménytelenség ellenére is remélt. Készült a szabad szalézi életre. Gondolt ránk, az utódokra. Megírta a Magyar Szalézi Tartomány történetét a kezdetektől egészen a szétszórattatásig. Remeteségében a szalézi irodalmat fordította magyarra az utókor számára. Nagyban neki köszönhetjük, hogy amikor 1989-ben újra kezdhettük nyilvános működésünket, volt a kezünkben szalézi irodalom.

Nem élhette meg a szalézi újrakezdet: 1977. június 13-án megszűnt dobogni lelkes szalézi szíve.

Ma hálásan köszönjük a jó Istennek, hogy tartományunkat megajándékozta Ádám Lászlóval. Megköszönjük neki kitaró hűségét, és ígérjük, hogy követni fogjuk példáját.

P. Havasi József SDB

Római levél

Pál apostol rómaiaknak írt levelének kezdetén hangot ad az iránti vágyának, hogy lássa a “Város” keresztény polgárait, és hogy az Istentől kapott lelki kegyelmek által megerősödve, közösen megvigasztalódjanak. Tudjuk jól, hogy néhány évvel a levele megírása után ugyanitt fogolyként is Krisztus ügyéért tevékenykedik, egészen a vértanúságig. Az akkori pogány világ központja ma – bár rengeteget változott a csaknem kétezer év alatt – a kereszténység fővárosa. Nem kis öröm számomra, hogy itt tanulhatok, ahol ma is Szent Péter utóda vezeti a rábizott nyáját.

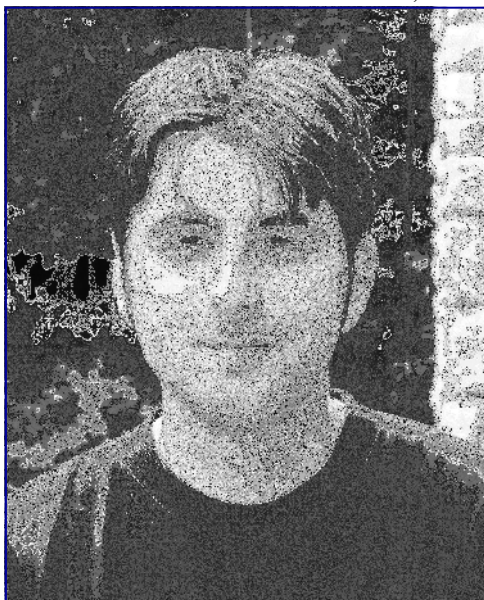
Augusztus végén érkeztem Rómába, hogy a teológiai tanulmányokkal folytassam szalézi képzésemet a Szalézi Pápai Egyetemen (Università Pontificia Salesiana). Bár tavaly már Olaszországban töltöttem jónéhány hónapot, hogy tapasztalatot gyűjtssek és hogy a nyelvet megtanuljam, de mindezek ellenére részt kellett vennem egy egyhónapos intenzív nyelvkurzuson, hogy tökéletesítem nyelvtudásomat. A napi nyolc óra tanulás mellett jutott idő arra is, hogy megismerjem azokat a fiatal rendtársakat, akikkel jelenleg egy közösségben élek, és együtt tanulok az egyetemen.

A rendház, ahol élek, szinte az egész világot magában foglalja. 45-en alkotunk egy olyan közösséget, ahol a világ négy kontinenséről, 23 nemzetből és 24 tartományból érkeztek fiatalok, hogy teológiailag és a mai világ szalézi kihívásaira felkészülten térjenek vissza néhány év múlva saját tartományaikba. A különbségek jól kiegészítik egymást, és igazi interkulturális légkört teremtenek. Ezért nagy lehetőség és adomány, hogy itt megismerhetjük a világ különböző országainak és nemzeteinek értékeit, kihívásait és nehézségeit. A különbségek és

különbségek ellenére egy valami azért mégis közös: mindannyian szaléziak vagyunk, és ugyanaz a cél vezet bennünket, vagyis mindannyian azért tanulunk, hogy néhány év múlva a fiatalok között kamatoztassuk megszerzett tudásunkat. Néhány hónap alatt egy egész szalézi szívárványt ismerhettem meg, és bátran mondhatom, hogy Don Bosco egy olyan pedagógiai rendszer megalkotója, ami a világ minden táján alkalmazható a fiatalok lelkeinek megmentése érdekében.

Nem kis kihívás számomra kultúránk és tartományunk helyes bemutatása itt egyedüli magyar szaléziként. Ezért, bár tudom, hogy már eddig is sokan megtették, de kérem, hogy ezután is nagy bizalommal forduljunk imádságainkban az Atyához, hogy legyen minél több fiatal hazánkban, aki vállalja a szalézi szerzetesi életet, és mindennapjait Istennek szentelve a szegényebb fiatalok megmentéséért dolgozik.

*Vitális Gábor
szerzetes-növendék, Róma*

Mi is a „sztrenna”?

Bizonyára sokan tudják, hogy a szaléziak évről-évre egy-egy vezérgondolat mentén építik fel tevékenységüket. Magyarországon „mottó”-nak nevezik az ilyen gondolatokat. A szalézi egyetemes főnök a jelmondatot minden évben újév táján adja ki. Olyan, mint egy újévi ajándék a szaléziak és a velük kapcsolatban állók számára, ezért is jelölik meg találónan ezt a gondolatot az olasz „strenna” vagyis ajándék szóval. Jókívánóság, de egyben útmutatás a munkához, az élethez.

A „sztrenna” eredete

Az újévi vezérgondolat – vagyis a „sztrenna” - szintén Don Bosco gyakorlatából ered. Don Giovanni Battista Lemoyne Don Boscóról szóló életrajzi könyvében így ír a sztrenna kialakulásáról:

„Újév napjára, az esti buzdításban a szokottnál még nagyobb szeretettel az ünnepélyességnek és gyöngédségnek hanghordozásával, újévi ajándék gyanánt (strenna) egy jelmondatot szokott adni, hogy azt, mint programot, szemük előtt tartsák az újesztendő folyamán. Ki hinné? Évek hosszú során át nagy szeretettel és nagy türelemmel, minden egyes növendéknek egy-egy magairta levélkét készített, amely a szükséghez mérten egy-egy észrevételt, egy-egy intelmet, egy-egy bátorítást tartalmazott. Mikor aztán nagyon megszorodtak a növendékei, arra szorítottok, hogy alattvalói minden egyes csoportjának egy-egy gondolatot tűzött ki. Mindamellet más alkalmakkor is folyomódott a céduarendszerhez. Tette ezt különösen akkor, amikor legelső kollégiumai, a mirabellói és lanzói kollégiumok és a valdoccói oratórium növendékeiről volt szó. Sőt, még akkor sem hagyta abba, mikor csak az utóbbinak a növendékei számban kis híján elérték az ezret. Minden céduला annyira megfelelt a címzett szükségleteinek, hogy szinte égi sugalmazásnak tűnt fel. Ha elvéve

úgy látta, hogy egyiknek-másiknak a fülbesúgott szó nem használ, és hogy valami szokatlan kell ahhoz, hogy tespedéséből, megkocsonyásodott lustaságából fölrázza, olyankor csak egy-egy cédulát juttatott el hozzájuk, vagy adott át nekik személyesen.”

Don Bosco nyomán a szalézi rendfőnökök napjainkban is kiadnak minden évben karácsony táján egy jelmondatot a következő évre, amit a rendfőnöki levelekben magyarázatokkal, részletes útmutatásokkal látnak el. Az utóbbi években diaképes bemutató és rövid videofilm is készül a témára, amit le lehet tölteni az internetről (www.sdb.org).

Az utóbbi évek „sztrennái”

Idézzük fel a jelenlegi rendfőnök, Don Pascual Chávez által kiadott sztrennákat: Sztrenna 2003.

Tegyük minden családot és közösséget a testvéri egység otthonává és iskolájává.

Sztrenna 2004. (Savio Szent Domanos szentté avatásának 50. évfordulóján és Boldog Laura Vicuña halálának 100. évfordulóján) ***Tárjuk újra minden fiatal elé meggyőződéssel az örömet és a szentség iránti elköteleződést, mint "a hétköznapi keresztény élet magas fokát."*** (Vö. NMI 31.)

Sztrenna 2005.

Újítsuk meg hitünk anyját, az Egyházat, hogy arca fiatal legyen!

2006-ban (150 évvel Don Bosco édesanyja, Margit mama halála után, aki annak a nevelő hatású családnak volt az édesanyja, melyet Don Bosco Valdoccóban létesített, újítsuk meg elköteleződésünket:) ***Különleges figyelemmel forduljunk a család felé, mely az élet és a szeretet bölcsője, az emberibb emberé válás elsődleges helye.***

Ez a gondolat Don Pascual Chávez szalézi rendfőnöknek, a ma köztünk élő Don Boscónak 2006-os újévi ajándéka, melyről bővebben olvashatnak majd a Szalézi Értesítő jövő évi számaiban. Fogadják szeretettel!

„Olvastam valahol...”

Bruno Ferrero: Az asztalos szeme

Volt egyszer régen, egy kis faluban, egy asztalosműhely.

Egy napon, a gazda távollétében, az összes szerszám nagy tanácskozást tartott. Az ülés hosszú, élénk hangú, néha még heves is volt. Arról folyt a szó, hogy a szerszámok tisztes közösségéből bizonyos tagokat kizárnak.

Egyikük így kezdte:

- Ki kell zárunk Fűrész testvérünket, mert harap és csikorgatja fogait. A világon a leg-harapósabb természet.

Egy másik is megszólalt:

- Nem tarthatjuk meg közöttünk Gyalu testvérünket: éles és szórszálhasogató természetű, mindent megkopaszt, amihez csak hozzáér.

- Kalapács bátyánknak - méltatlankodott egy másik -, rossz a természete: nyomasztó és erőszakos. Azt mondanám, hogy igazi ütle-gelő. Bántó, ahogy állandóan újra üt, mindenki-nek az idegeire megy. Zárjuk ki.

- És a szögek? Lehet ilyen szúrós népséggel együtt élni? Menjenek! És a Reszelő és a Ráspoly is. Velük élni örökös surlódást jelent. És kergessük el a Csiszolópapírt is, mert úgy látszik, csak azért van, hogy megkarmolja társait.

Így vitatkoztak az asztalos szerszámai. Mind egyszerre beszélt. A kalapács ki akarta zárni a gyalut és a reszelőt, ezek viszont a szögeket és a kalapácsot akarták kiűzni, és így tovább. Az ülés végére mindenki mindenkit kiutasított.

Az összejövetelet hirtelen félbeszakította az asztalos érkezése. Minden szerszám elhallgatott, amikor látta, hogy odamegy a munkapadhoz. Az ember fogott egy deszkát, és elfűrészelte a harapós Fűrészszel. Legyalulta a Gyaluval, amely lehántott mindent, amihez hozzáért. A kegyetlenül sebző Reszelő nővér, az érdes nyelvű Ráspoly testvér, a dörzsölő és kaparó Csiszolópapír nővér, mindjárt ezután működésbe lépett.

Az asztalos ezután kezébe vette a

szúrós természetű Szög testvéreket és az ütögető és sújtó Kalapácsot.

Használta valamennyi rossz természetű szerszámot, hogy bölcsőt készítsen. Csodaszép bölcsőt, hogy befogadjon egy születendő gyermeket, hogy befogadja az életet.

(Bruno Ferrero: Karácsonyi történetek adventről és vízkeresztről; Don Bosco Kiadó 2002)

Dsida Jenő: Közleg az emberfia

Tudom, hogy közleg már a jó ember fia, aki nem tőlem és nem tőled kap életet. Néhány pásztornak, akik sohasem öltek nyulat, nem hordoznak emberölő szerszámot, megjelenik az angyal és megjelenik a csillag és tele lesz dallal a decemberi hegyoldal.

Csak ránézünk a kisedre és tudni fogjuk, hogy Ő az.

Eljönnek az acéltrósztok fejedelmei, a petróleumbányák frakkos császárai s könnyel a szemükben letérdelnek elé.

Mert Ő lesz,

akinek legtisztább kék a szeme, legerősebb lészen a karja és szelíd arcáról ragyog az örök építők acélos vidámsága.

Ő megmutatja minden vándornak az utat, minden töprengőnek az igazságot, minden haldoklónak az életet. Ő megmagyarázza nekünk a gépek dalának igazi értelmét, megmagyarázza és megáldja a fáradt költő legsajgóbb szavait és mosolyogni fog és kék fehér galamb fog ülni a vállán kétfelől.

Ő nem ad országot nekünk, hanem otthont, nem ad fegyvert, hanem kenyeret.

Ma még sírunk, mert a mosolygás nem én vagyok.

Ma még sötét van, mert nem jöttem világosságnak, hanem hogy bizonyosságot tegyek a világosságról.

Már közeledik az éj, mely szüli a Hajnalt.

Eljön Ő, minden bizonnal eljön.

A karácsonyfa alá

KARÁCSONYI KÖNYVAJÁNLÓ A DON BOSCO KIADÓTÓL

Erdélyi karácsony

Jó segédeszköz azok számára, akik pásztorjátékokkal, vallásos előadásokkal akarják elményszerűbbé tenni a karácsonyt. Az ünnepre készülő lelkipásztorok gondjait oldotta meg e kötet szerkesztője, Oláh Dénes plébános.

Carlo Fiore: A fiatalok etikája 2

Ez a könyv szeretné könnyebbé tenni a fiatalok világának megismerését, és kiindulópontot adni az eszmecserehez.

Bruno Ferrero: Karácsonyi történetek adventről és vízkeresztről

E könyv karácsonyi meséi arra szolgálnak, hogy megajándékozzák a gyermekeket a történelem legnagyobb és legfontosabb eseményének, Jézus születésének titokzatos örömeivel.

Giacomo Ruggeri: Zarándoklat a szegénységbe

Olyan életstílust mutat be ez a könyv a 14-18 éves fiataloknak, amely a világrege, a mértéktartásra, a világban meglévő dolgok okos felhasználására épül.

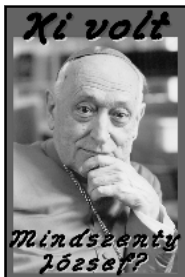
Teréz anya - Isten mosolya

2003. október 19-én II. János Pál pápa boldoggá avatta Kalkuttai Teréz anyát. Világos, egyszerű stílusban készült életrajz.

Magyar szentek és boldogok

42 magyar szent, boldog, Isten szolgája és szolgálója képe és életrajza található a könyvben. Amíg a gyermekek kifestik a képeket, elolvashatják az életrajzokat.

Ki volt Mindszenty József?

Cikkek, beszédek, tanulmányok és méltatások, amelyek felidéznek a bíboros életét és tevékenységét.

A katekumének vezetése

Milyen javaslatokat adjunk azoknak a keresztényeknek, akik, miután évekre eltávolodtak a vallástól, szeretnének visszatérni az egyházba, azaz megtérni? E munkában gyakorlati útmutatásokat találunk ehhez a nehéz feladathoz.

Keresse a Don Bosco Könyvesboltban Tel.: (1) 318 67 17 és a szalézi plébániákon.

FÓKUSZBAN:
Szombathely

**FÓKUSZBAN:
Szombathely**

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 3500 példányban, belső terjesztésre
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173. Telefon: 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu
 Felelős kiadó: P. Havasi József SDB, Szerkesztő bizottság: P. Csány Péter SDB, P. Mészáros György SDB
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet; e-mail: le@invitel.hu
 A címlapon: Pélyföldszentkereszt
 Készült a dorogi Bohner Nyomdászmuhelyben, Felelős vezető: Bohner Ferenc, tel. 30/9408-328